

๑. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

๑.๑ ข้อมูลทั่วไป

สถาบันการพลศึกษามีการบริหารจัดการที่ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่ในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นการผลิตบัณฑิต กลุ่ม ค (๒) เดิมชื่อ “วิทยาลัยพลศึกษา” สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ และขยายหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา เป็นระดับปริญญาตรี โดยเป็นวิทยาเขตของวิทยาลัยวิชาการศึกษา แต่ยังคงดำเนินการโดยกรมพลศึกษาใช้ชื่อว่า “วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา” วิทยาลัยพลศึกษาในส่วนกลางยุติการดำเนินการ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ และโอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาให้วิทยาลัยวิชาการศึกษาดำเนินการ ในปีเดียวกันกรมพลศึกษาผลิตครูพลศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยเปิด “วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก เมื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษายกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา จึงได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา” มีหน้าที่ผลิตครูระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต แต่อัตรากำลังบางส่วนของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา เรียกส่วนงานนี้ว่า “วิทยาลัยพลศึกษาส่วนกลาง” โดยไม่เปิดรับนักศึกษา เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครูจากผู้ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ กรมพลศึกษาจึงพยายามหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้เปิดสอนระดับปริญญาตรีด้วยตนเอง โดยมีโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู เพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๓๑ รวมทั้งความพยายามเปลี่ยนฐานะวิทยาลัยพลศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาระดับปริญญา โดยเสนอ “ร่างพระราชบัญญัติสถาบันกาญจนมงคล พ.ศ. ๒๕๓๘”

กรมพลศึกษากำหนดนโยบายปฏิรูปการจัดการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดกรมพลศึกษา และมีความเห็นว่าควรเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันการพลศึกษา” จึงปรับปรุงเป็น “ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา” เมื่อพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับ จึงปรับแก้ไขร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา เป็นส่วนงานสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ขณะที่กรมพลศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เปลี่ยนเป็น “สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ” มีภารกิจการพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างพละนาถายของประชาชน และเปลี่ยนกลับมาใช้ชื่อ “กรมพลศึกษา” อีกครั้ง เมื่อมีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อันเนื่องมาจากการปฏิรูประบบราชการไทย พ.ศ. ๒๕๕๕

สถาบันการพลศึกษาซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ กำหนดให้วิทยาลัยพลศึกษาที่จัดตั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเป็นวิทยาเขตของสถาบันการพลศึกษา และพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้สถาบันการพลศึกษาสามารถจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและกีฬาของสถาบันการพลศึกษา รองรับการแข่งขันเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งระดับนานาชาติ

นับตั้งแต่กรมพลศึกษาจัดการศึกษาด้านพลศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๙ โดยมี “ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ” เป็นแห่งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ และมีการจัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษาเพิ่มขึ้น จนถึง พ.ศ. ๒๕๒๘ จัดตั้งวิทยาลัยพลศึกษากลุ่มสุดท้าย จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนวิทยาลัยพลศึกษาที่จัดตั้งเป็นสถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ มีจำนวน ๑๗ แห่ง

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ สถาบันการพลศึกษาประกอบด้วย ๑๗ วิทยาเขตกระจายในภูมิภาคต่าง ๆ ดังนี้ ภาคกลาง ๕ วิทยาเขต ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ภาคละ ๔ วิทยาเขต ทุกวิทยาเขตจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ๓ คณะ ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และคณะศิลปศาสตร์ โดยทุกวิทยาเขตใช้หลักสูตรเดียวกัน มีจำนวนนักศึกษา ๗,๘๖๐ คน บุคลากรจำนวน ๖๘๖ คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ ๑๘๘ คน

การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม รายงานผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ ประกอบด้วยการประเมินระดับสถาบัน และการประเมินระดับคณะ ผลประเมินระดับคณะรวมผลดำเนินงานจากวิทยาเขต ๑๗ แห่ง โดยมีตัวบ่งชี้เทียบเคียง ๓ ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ ๓ ๔ และ ๑๔

ปรัชญาของสถาบัน คือ “ พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ ”

วิสัยทัศน์ “ เป็นสถาบันชั้นนำในระดับภูมิภาคอาเซียนที่จัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬานันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพที่มีคุณภาพ ”

อัตลักษณ์ของสถาบัน คือ “ ทักษะดี มีน้ำใจนักกีฬา พัฒนาสังคม ”

เอกลักษณ์ของสถาบัน คือ “ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตและพัฒนาผู้เรียนด้านพลศึกษา กีฬาและนันทนาการ ”

มาตรการส่งเสริมภายใน คือ “ ป้องกันและแก้ไขปัญหาหายาเสพติด ”

มาตรการส่งเสริมภายนอก คือ “ ส่งเสริมสุขภาพ ”

๑.๒ ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา

๑.๒.๑ ตารางผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้	คะแนนประเมิน	ระดับคุณภาพ
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน		
ด้านคุณภาพบัณฑิต		
๑. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๔.๘๙	ดีมาก
๒. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทหรือเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	๔.๐๙	ดี
๓. ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาวิชาหรือทำงานในสถานประกอบการที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องภายใน ๑ ปี (ตัวบ่งชี้เทียบเคียง)	๕.๐๐	ดีมาก
๔. ผลงานของนักศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ/ระดับนานาชาติ (ตัวบ่งชี้เทียบเคียง)	๔.๐๔	ดี
ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์		
๕. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	๑.๑๓	ต้องปรับปรุง เร่งด่วน
๖. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	๔.๒๐	ดี
๗. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	๔.๑๘	ดี
ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม		
๘. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และ/หรือการวิจัย	๕.๐๐	ดีมาก
๙. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	๔.๐๐	ดี
ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
๑๐. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๕.๐๐	ดีมาก
๑๑. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	๕.๐๐	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน ๑๑..ตัวบ่งชี้ (๑)	๔.๒๓	ดี
ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน		
๑๒. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน	๔.๕๓	ดีมาก
๑๓. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	๔.๕๙	ดีมาก
๑๔. การพัฒนาคณาจารย์ (ตัวบ่งชี้เทียบเคียง)	๓.๒๔	พอใช้
ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน		
๑๕. ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	ไม่ประเมิน	
กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์		
๑๖. ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์สถาบัน		
๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	๕.๐๐	ดีมาก
๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	๔.๘๒	ดีมาก
๑๗. ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	๕.๐๐	ดีมาก
กลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม		
๑๘. ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ		
๑๘.๑ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน	๕.๐๐	ดีมาก
๑๘.๒ ผลการชี้แนะ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน	๕.๐๐	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน ๑๔.. ตัวบ่งชี้ (๒)	๔.๔๑	ดี

หมายเหตุ (๑) และ (๒) ต้องได้ค่าเฉลี่ย ≥ 3.51

๑.๒.๒ ตารางผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับคณะ

คณะ	ผลการประเมิน ตัวบ่งชี้พันธกิจหลัก ๑๑ ตัวบ่งชี้		ผลการประเมิน ๑๘ ตัวบ่งชี้ (๒๐ ประเด็น)	
	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
๑. คณะศึกษาศาสตร์	๔.๒๖	ดี	๔.๔๓	ดี
๒. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ สุขภาพ	๔.๓๒	ดี	๔.๔๓	ดี
๓. คณะศิลปศาสตร์	๔.๓๙	ดี	๔.๔๗	ดี

๑.๒.๓ การรับรองมาตรฐาน

(๑) สถาบันการพลศึกษามีคณะที่รับการประเมินจำนวน ๓ คณะ

(๒) คณะที่ได้รับรองมาตรฐานคุณภาพจำนวน ๓ คณะ ทุกคณะมีผลประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน ๑๘ ตัวบ่งชี้ ระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ย ๔.๔๓ จำนวน ๒ คณะ และค่าคะแนนเฉลี่ย ๔.๔๗ จำนวน ๑ คณะ ผลประเมินกลุ่มตัวบ่งชี้พันธกิจหลัก (๑๑ ตัวบ่งชี้) ระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ย ๔.๒๖ - ๔.๓๙

(๓) ผลประเมินระดับสถาบันตัวบ่งชี้พันธกิจหลัก (๑๑ ตัวบ่งชี้) ระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ย ๔.๒๓ และผลประเมินตามเกณฑ์มาตรฐาน ๑๘ ตัวบ่งชี้ ระดับดี ค่าคะแนนเฉลี่ย ๔.๔๑ แสดงว่า สถาบันผ่านการรับรองมาตรฐานตามเกณฑ์ที่ สมศ. กำหนด

๑.๓ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑.๓.๑ ระดับสถาบัน

สถาบันการพลศึกษาจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา นับจากวันที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ จนถึงการประชุมคณะกรรมการภายนอก รอบสาม เป็นเวลา ๗ ปี ซึ่งคณะผู้ประเมินมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเสนอต่อผู้บริหาร สภาสถาบันการพลศึกษา และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นต้นสังกัด ดังนี้

๑) การทบทวนอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามโครงสร้างการบริหาร ซึ่งมีผู้บริหารคณะ (คณบดี) และรองอธิการบดีวิทยาเขต ทั้งนี้ พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ระบุอำนาจหน้าที่คณะกรรมการวิทยาเขต มาตรา ๒๙ (๕) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอนของวิทยาเขตให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อเสนอขออนุมัติต่อสภาสถาบัน (๖) พัฒนางานด้านวิชาการ และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของวิทยาเขต มาตรา ๓๖ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ (๑) บริหารกิจการของวิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของราชการ ข้อบังคับของสถาบัน และข้อบังคับของวิทยาเขต รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน และมาตรา ๓๘ วรรคสอง ในคณะให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ

ปัญหาอันเนื่องมาจากโครงสร้างการบริหาร โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายใน ทำให้การกำหนดอำนาจหน้าที่ทับซ้อนระหว่างคณะกรรมการวิทยาเขต คณบดี และรองอธิการบดีวิทยาเขต เช่น การแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงานของสถาบันการพลศึกษา (ส่วนกลาง) ระดับคณะ สำนักงานคณบดีประกอบด้วยงานธุรการ งานหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา งานประเมินและประกันคุณภาพการศึกษา งานวิจัย งานนโยบายสารสนเทศและการวางแผน การแบ่งส่วนราชการภายในของวิทยาเขต สำนักงานรองคณบดีคณะกำหนดให้มีงานธุรการ งานวิชาการ งานกิจการนักศึกษา และงานแผนและงบประมาณ ขณะที่นโยบายสถาบันกำหนดให้ทุกวิทยาเขตใช้หลักสูตรร่วมกัน คณะ (ส่วนกลาง) จึงมีบทบาทและความรับผิดชอบการปรับปรุงและการพัฒนาหลักสูตรเสนอต่อสภาวิชาการ โดยพบว่าสภาสถาบันพิจารณาหลักสูตรที่เสนอโดยวิทยาเขต รวมทั้งมอบหมายให้วิทยาเขตรับข้อสังเกตของสภาสถาบันไปปรับปรุง ซึ่งแสดงถึงความทับซ้อนจากการกำหนดโครงสร้างการบริหาร โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในคณะและวิทยาเขต โดยมีผลกระทบที่สำคัญต่อการกำกับ ติดตามการดำเนินงานทุกพันธกิจ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ควรร่วมกันกำหนดการบริหารงานทุกด้านให้มีความชัดเจนและเข้าใจร่วมกัน โดยจัดทำระเบียบ ข้อบังคับ แนวทางการบริหารงาน การปฏิบัติงานคณะ วิทยาเขต เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

๒) สภาวิชาการควรดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามความในมาตรา ๒๔(๒) พิจารณาเสนอ การดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัย การสอน การประเมินผลการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษาต่อ สภาสถาบัน โดยเร่งรัดการจัดทำระบบและกลไกการบริหารวิชาการ ซึ่งมีความสำคัญต่อพันธกิจหลักที่สำคัญ เพื่อพัฒนาและรักษามาตรฐานที่เป็นเอกภาพของสถาบัน โดยออกแบบระบบให้ครอบคลุมวงจรคุณภาพ (PDCA) กำหนดกลไกขับเคลื่อนการบริหารวิชาการที่สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหาร เพื่อให้รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีวิทยาเขต คณบดี รองคณบดี รองคณบดีวิทยาเขต มีบทบาทหน้าที่ที่ไม่ซ้ำซ้อน ในการควบคุม กำกับ ติดตาม เพื่อขับเคลื่อนการบริหารวิชาการให้เป็นไปตามมาตรฐานด้านหลักสูตร โดย สื่อสารสร้างความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเสนอการแบ่งส่วนราชการภายในคณะ วิทยาเขตต่อ สภาสถาบัน ได้แก่ งานหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา งานนโยบายสารสนเทศและการวางแผนใน สำนักงานคณบดีคณะ และงานวิชาการ งานแผนและงบประมาณในสำนักงานรองคณบดีคณะในวิทยาเขต นอกจากนี้ ควรพิจารณาการแบ่งส่วนราชการสำนักงานรองอธิการบดีวิทยาเขตให้มีกลุ่มงานวิจัยเป็นกลไก ร่วมของทุกคณะในวิทยาเขต เพื่อขับเคลื่อนการบริหารงานวิจัย ที่เอื้อต่อระบบและกลไกองวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา

๓) ฝ่ายวิชาการควรวิเคราะห์หลักสูตรระดับปริญญาตรี ๓ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มที่ ๒ หลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ สาขาวิชานันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว สาขาวิชานันทนาการ ชุมชน สาขาวิชาการจัดการกีฬา สาขาวิชาธุรกิจสุขภาพ และสาขาวิชาการสื่อสารการกีฬา กลุ่มที่ ๓ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ๓ สาขาวิชา ซึ่งอาจารย์ประจำในกลุ่มหลักสูตรดังกล่าวมีคุณวุฒิในสาขาวิชา เดียวกัน เป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงความซ้ำซ้อนของหลักสูตร ลักษณะการจัดหลักสูตรระดับปริญญาตรีเน้น ด้านใดด้านหนึ่งจะเป็นข้อจำกัดสำหรับบัณฑิตปริญญาตรีและการศึกษาต่อ รวมทั้งการวางแผนอัตรากำลัง และการมอบหมายภาระงานอาจารย์ซึ่งต้องมีพันธกิจทั้ง ๔ ด้าน ยังรวมไปถึงการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาให้แก่ สมาคมกีฬา เพื่อส่งนักกีฬาเป็นตัวแทนประเทศเข้าร่วมการแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

การวางแผนขยายตัวทางด้านวิชาการ โดยเพิ่มเติมหลักสูตรระดับปริญญาตรีจากที่มีอยู่ ต้อง ไม่มีความซ้ำซ้อนระหว่างหลักสูตร ตลอดจนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาควรเป็นแผนระยะยาว เพื่อให้มีระยะเวลาเพียงพอสำหรับเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ การเลือกวิทยาเขตที่จัดการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษาต้องให้ความสำคัญด้านคุณภาพอาจารย์ประจำเป็นลำดับแรก อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ ความสม่ำเสมอของการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในแหล่งตีพิมพ์ระดับชาติ นอกเหนือ จากการตีพิมพ์ในวารสารของสถาบัน ทรัพยากรสารสนเทศที่จำเป็นในระดับบัณฑิตศึกษา ตลอดจนปัจจัย ภายนอกด้านประชากรศาสตร์ของผู้เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากการเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุ แม้ว่าพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๗ ระบุวัตถุประสงค์การผลิต และพัฒนาบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง สถาบันควรให้ความสำคัญการจัดการศึกษาในสาขาวิชาที่เป็น

ความเชี่ยวชาญให้มีความแข็งแกร่ง เพื่อคงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ (พลศึกษาและกีฬา) และดำรงสถานะการเป็นสถาบันเฉพาะทางมากกว่าการขยายเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ

๔) สภาสถาบันควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณการวิจัยเพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับจำนวนอาจารย์ประจำ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นแนวทางการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้ง มอบหมายให้ฝ่ายวิจัยสำรวจโครงสร้างพื้นฐานการวิจัย และประเมินความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐานการวิจัย เพื่อปรับปรุงระบบบริหารงานวิจัยให้เหมาะสมและเพียงพอ เช่น แหล่งค้นคว้า ห้องปฏิบัติการ การให้คำปรึกษาด้านสถิติ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยที่เหมาะสม ระบบการเบิก-จ่ายงบประมาณที่สอดคล้องกับการดำเนินงานด้านการวิจัย การเสริมสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการทำวิจัย การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการตื่นตัวในงานวิจัย เช่น การผลิตและพัฒนาหนังสืออย่างต่อเนื่อง โดยจัดหลักสูตรฝึกอบรมเทคนิควิธีการวิจัย เผยแพร่วิธีการวิจัยหรือผลงานวิจัยใหม่ ๆ การสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์และผลงานวิจัยระหว่างนักวิจัยภายในและภายนอก การเผยแพร่งานวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เอกสารรายงานการวิจัย จดหมายข่าว การประชุมทางวิชาการ เป็นต้น

การพัฒนาระบบติดตามประเมินผล เพื่อติดตามความคืบหน้าและปัญหาการบริหารการวิจัยของแต่ละโครงการ กำหนดมาตรฐานและดัชนีชี้วัดผลงานวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพของงานวิจัย การประสานเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอกและประชาคม โดยเผยแพร่ผลงานวิจัยให้บุคคลภายนอก ซึ่งแสดงถึงสมรรถนะการวิจัยของสถาบัน และคุณค่าของผลงานวิจัย เพื่อสร้างเครือข่ายสนับสนุนการวิจัย โดยส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ประกอบการ ชุมชน และหน่วยงานของรัฐในการวิจัยและการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย

๕) ด้านการบริหารบุคลากร

(๑) สภาสถาบันควรมอบหมายให้คณบดีทุกคณะจัดทำแผนการปรับเข้าสู่ระบบตำแหน่งทางวิชาการ โดยมอบหมายให้สภาวิชาการทำหน้าที่กำกับติดตามการดำเนินงานตามแผน และให้รายงานต่อสภาสถาบันเป็นระยะ เพื่อเร่งรัดการดำเนินการให้การเปลี่ยนผ่านระบบบริหารบุคลากร ภายใต้พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในสถาบันที่จัดการศึกษาระดับปริญญา ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙ กำหนดให้การกำหนดระดับตำแหน่งการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งข้าราชการครูที่มีวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษและครูเชี่ยวชาญ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์เป็นกรณีพิเศษ ตั้งแต่ตุลาคม ๒๕๕๐ กำหนดแล้วเสร็จ

ภายในตุลาคม ๒๕๕๓ และ ก.ค.ศ. อนุมัติให้ขยายระยะเวลาออกไปอีก ๑ ปี ครอบคลุมเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ โดยพบว่า ปีการศึกษา ๒๕๕๔ สถาบันมีข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการและครูเชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๓๗ ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด โดยเฉพาะครูที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษและครูเชี่ยวชาญ สภาสถาบันจึงมีมติอนุมัติให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดตำแหน่ง และแต่งตั้งข้าราชการครูที่มีวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษและครูเชี่ยวชาญให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์เป็นกรณีพิเศษ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗

(๒) สภาควมรอมอบหมายให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันเสนอข้อบังคับ ว่าด้วย การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งกำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ไม่ต่ำกว่ากฎหมาย ว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยเป็นข้อบังคับที่ครอบคลุมข้าราชการครูทุกประเภท รวมทั้งข้าราชการครูที่ไม่สามารถดำเนินการตามที่สภาอนุมัติการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งครูชำนาญการพิเศษและครูเชี่ยวชาญ ให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์เป็นกรณีพิเศษ และการอนุมัติการใช้หลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งครูชำนาญการให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยวิธีปกติ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อไม่ให้เกิดสญญากาศการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

(๓) สภาวิชาการควรจัดทำแผนพัฒนาอาจารย์ด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิเคราะห์ข้อมูลโครงสร้างอายุของอาจารย์ทุกวิทยาเขต ให้สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาในสาขาวิชาและแผนการเปิดสอนหลักสูตรระดับต่าง ๆ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ สถาบันมีอาจารย์ปริญญาตรีที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ ร้อยละ ๑๐.๔๒ สภาสถาบันควรกำหนดนโยบายด้านคุณภาพอาจารย์ โดยมีมาตรการไม่บรรจุอัตราเพิ่มหรืออัตราทดแทน หรือรับโอนข้าราชการที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี การกำหนดอายุข้าราชการครูที่ขอรับทุนการศึกษาและ/หรือการลาศึกษาในระดับปริญญาโท

๖) สถาบันควรจัดทำแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาจัดทำแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการบริหารจัดการ ซึ่งทุกวิทยาเขตสามารถใช้ร่วมกัน โดยเฉพาะการเชื่อมโยงฐานข้อมูลบุคลากรทุกวิทยาเขต เนื่องจากการบริหารงานคณะ วิทยาเขต โดยคนบติ และรองอธิการบดีวิทยาเขต ซึ่งใช้หลักสูตรเดียวกันทุกวิทยาเขต ตลอดจนระบบการบริหารงานบุคคลที่สามารถโยกย้ายตำแหน่งอาจารย์ระหว่างวิทยาเขต การช่วยราชการ ปัจจัยเหล่านี้กระทบต่อการบริหารวิชาการ ซึ่งต้องการข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีความจำเป็นต่อการบริหารสถาบันที่มีหลายวิทยาเขต

๗) สถาบันควรกำหนดนโยบายให้มีมาตรฐานเดียว (single standard) โดยการมีส่วนร่วมจากผู้บริหารทุกระดับ เช่น หลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณ อัตราค่าจ้าง การประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการ เป็นต้น เพื่อรองรับการกระจายอำนาจการบริหารจัดการและการตัดสินใจไปยังผู้บริหารระดับต่าง ๆ ให้สถาบันการพลศึกษามีเอกภาพด้านมาตรฐานคุณภาพ

๘) ผู้บริหารระดับฝ่าย ระดับคณะ และวิทยาเขตที่รับผิดชอบพันธกิจ ควรนำผลประเมินไปใช้ในการวางแผนยุทธศาสตร์ของสถาบัน โดยวิเคราะห์ผลการประเมินในมิติคณะ มิติวิทยาเขต และมิติคณะในวิทยาเขต โดยใช้มาตรการด้านการจัดสรรทรัพยากรเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนผลการดำเนินงานและระดับคุณภาพ

๑.๓.๒ ระดับคณะ

ข้อเสนอแนะเร่งด่วนคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ ดังนี้

๑) การหารือร่วมกับมหาวิทยาลัย เพื่อทบทวนรูปแบบ แนวทางการบริหารงานคณะให้สอดคล้องกับโครงสร้างองค์กรตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้คณะมีบทบาทหน้าที่ด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม และประเมินผลทุกพันธกิจอย่างครบถ้วน โดยกำหนดแนวปฏิบัติในการบริหารงานตามพันธกิจให้ชัดเจน และไม่ซ้ำซ้อนกับการบริหารของวิทยาเขต ตลอดจนกำหนดโครงสร้างการบริหาร และการบังคับบัญชาระดับคณะ ระดับวิทยาเขต รวมถึงมีการชี้แจง สร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ

๒) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกวิทยาเขตในหลักสูตรเดียวกันให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีการดำเนินงานครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยเฉพาะการตรวจสอบข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบให้เป็นข้อมูลที่ทันสมัย การโอนย้าย การช่วยราชการต้องคำนึงถึงจำนวนและรายชื่ออาจารย์ในหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รับผิดชอบการให้ความเห็นชอบหลักสูตร

๑.๔ ข้อเสนอแนะต่อการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ควรทบทวนการกำหนดรูปแบบ วิธีการประเมิน และการบริหารจัดการการประเมินสถาบันการพลศึกษา

๑) ความลักลั่นการรายงานข้อมูลการประเมินรอบสาม สถาบันการพลศึกษา เนื่องจากมีวิทยาเขตที่รับการประเมินปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ จึงมีการรายงานข้อมูล ๑ - ๓ ปี (๒๕๕๓ - ๒๕๕๕) ขณะที่การประเมินสถาบันอยู่ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยใช้ผลประเมินที่คณะกรรมการ

ประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) แต่งตั้ง ทำให้ต้องใช้ข้อมูลปีเดียวกันในทุกวิทยาเขต (ปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔) ผลการประเมินคุณภาพจึงเป็นสารสนเทศที่ขาดคุณสมบัติด้านความทันสมัย

๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ หมวด ๖ ว่าด้วย มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย การนับระยะเวลาเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง ต้องนับระยะเวลาจากการประเมินสถาบันครั้งสุดท้าย ทุกคณะและวิทยาเขตทุกแห่งควรรับการประเมินคุณภาพพร้อมระยะเวลาเดียวกับสถาบัน เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่มีคณะและวิทยาเขต มิใช่การนับระยะเวลาที่คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่ารับการประเมิน กรณีที่ถือว่าวิทยาเขตเป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ การรับรองมาตรฐานสถาบัน ต้องนำผลประเมินวิทยาเขตมาใช้เป็นเกณฑ์การพิจารณา การประเมินวิทยาเขตโดยไม่นำผลประเมินมาพิจารณา การรับรองมาตรฐานสถาบัน และนำข้อมูลคณะในทุกวิทยาเขตมาใช้เป็นข้อมูลการประเมินระดับคณะ จึงเป็นความซ้ำซ้อนในมิติการประเมินและสูญเสียงบประมาณ ทั้งนี้ สำนักงานควรพิจารณารอบระยะเวลาการประเมินคณะและหน่วยงานเทียบเท่าคณะที่ต้องรับการประเมิน วิธีการประเมิน เพื่อแจ้งให้สถาบันทราบล่วงหน้าเมื่อสิ้นสุดการประเมินรอบสามหรืออย่างน้อย ๓ ปี ก่อนครบกำหนดระยะเวลาการประเมินที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

๓) การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตัวบ่งชี้เทียบเคียงควรเป็นเกณฑ์เทียบเท่าการประเมินสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป เช่น ตัวบ่งชี้การพัฒนาคณาจารย์ เมื่อกำหนดให้เทียบเคียงตำแหน่งชำนาญการชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ และเชี่ยวชาญพิเศษกับตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสถาบันในช่วงเปลี่ยนผ่านสถานภาพจากการใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการนำกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม จึงไม่จำเป็นต้องปรับลดเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อให้ผลประเมินสะท้อนคุณภาพอาจารย์ตามมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับปริญญา และสามารถนำไปจัดทำแผนการพัฒนาอาจารย์ของสถาบัน